

Suomen Bahá'íden Kansallinen Henkinen Neuvosto

6. heinäkuuta 2022

bahá'í-vuosi 179

60. kansalliseen kesäkouluun kokoontuneille

Rakkaat ystävät

Tervetuloa Suomen bahá'í-yhteisön 60. kansalliseen kesäkouluun! Kansallinen Henkinen Neuvosto on nöyrän kiitollinen siitä, että kolmen hämmäyttävän vuoden jälkeen kesäkoulu voidaan taas pitää kasvokkain. Ystävät – uudet ja vanhat, läheltä ja kaukaa – kiitos, että tulitte.

Olemme kiitollisia myös tohtori Steven Phelpsille, jonka syvällisen ymmärryksen hedelmistä saamme nauttia tulevana päivänä. Samoin osoitamme sydämellisen arvostuksen kesäkoulukomitealle, joka on nähnyt valtavasti vaivaa tämän tärkeän tapahtuman aikaansaamiseksi ja myös vastaa kesäkoulujen jatkuvasta kehittämisestä. Tulemme yleensä kesäkouluun saamaan jotakin, mutta antaminen on aivan yhtä olennaista. Tahdomme kiittää niitä lukuisia ystäviä, jotka tavalla tai toisella auttavat koulun järjestelyissä. Jokaisen panos on tärkeä ja tervetullut.

Kesäkoulu on oppimisen keskus, jossa hartaudellisuus yhdistyy opiskeluun ja virkistävään ajanviettoon. Koulut ovat tapahtumia koko perheelle. Näiden päivien aikana meitä ympäröi parhaimmillaan lähes parisataa lasta, nuorta ja aikuista. Joukossa on henkilöitä, jotka ovat osallistuneet kesäkouluihin monen vuosikymmenen ajan, kun taas joillekin tämä koulu on vasta ensimmäinen. Bahá'u'lláhin näkemys ihmiskunnan yhteiselosta henkisesti ja aineellisesti kehittyneessä maailmassa on osoitettu kaikille. Sen vuoksi koulun ohjelmakin on monipuolinen. Luennot ja seminaarit, lasten ja varhaisnuorten ohjelma, työpajat ja iltaohjelmat – nämä kaikki tarkastelevat Bahá'u'lláhin ilmoitusta eri näkökulmista ja kannustavat soveltamaan Hänen opetuksiaan tässä ja nyt.

Yhdessä meillä on kaikki edellytykset luoda tähänkin kouluun lämminhenkinen, kutsuva ja välittävä ilmapiiri ja vahvistaa omilla sanoillamme ja teoillamme ystävyiden siteitä. Kesäkoulu on loistava tilaisuus harjoitella tietoisesti sitä, miten jokainen voidaan nähdä yhden ja saman ihmiskunnan kallisarvoisena jäsenenä, jonka Jumala on kutsunut ”olevaisuuteen parantamaan maailmaa”^①. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston sanoin: ”Olkoot mielessänne aina niiden yhteisöjen tarpeet, joihin kuulutte, niiden yhteiskuntien tilanne, joissa elätte, ja koko sen ihmisperheen hyvinvointi,

jossa te kaikki olette veljiä ja sisaria.”^②

Kesäkoulun aiheena on tänä vuonna yhteiskuntaa rakentavat ja hajottavat voimat. Bahá’í-kirjoitukset valottavat näiden maailmaa muovaavien voimien toimintaa ja luonnetta. Niiden ymmärtäminen edellyttää lisäksi historian tajua ja kykyä nähdä kulloinkin pinnalla olevien oletusten ja oppien taakse. Nyt kun Kansallisen Neuvoston perustamisesta on kulunut tasan kuusikymmentä vuotta, on tässä otollinen hetki palata ajassa taaksepäin.

Vaikka tänään alkaakin Suomen bahá’í-yhteisön kuudeskymmenes kansallinen kesäkoulu, ulottuu yhteisömme historia pidemmälle. Suomalaiset saivat kuulla uudesta uskonnosta ensimmäisen kerran jo 1850-luvulla sanomalehtien välityksellä. Viime vuosisadan alussa palstatilaa saivat erityisesti ‘Abdu’l-Bahán vierailut ja puheet Euroopassa ja Amerikassa. 1920–30-lukujen vaihteessa maassamme alkoi vierailla bahá’íta tarkoituksenaan jakaa tietoa Bahá’u’lláhin henkilöstä ja opetuksista. Se, että bahá’í-usko rantautui Suomeen tuolloin, oli seurausta yksittäisten uskovien sitoutuneisuudesta ja vilpittömyydestä heidän edistäessään ‘Abdu’l-Bahán ja Shoghi Effendin laatimia suunnitelmia bahá’í-asian levittämiseksi kaikkialle maailmaan. Uskovat järjestivät henkilökohtaisen elämänsä siten, että heidän oli mahdollista tuoda Bahá’u’lláhin ilmoitus suomalaisille ja vahvistaa orastavan yhteisön järjestäytymistä, kuten tehtiin kaikkialla muuallakin. Ensimmäinen Suomessa bahá’iksi liittynyt henkilö oli pastori Väinö Rissanen, joka tutustui bahá’í-opetukseen vuonna 1938. Hetkeä myöhemmin Suomi sysättiin talvisotaan, ja nuori kansakunta joutui puolustamaan maataan ylivoimaista hyökkääjää vastaan totaalisen sodan kuluttaessa pian koko maailmaa.

Vuonna 1953 Shoghi Effendi esitti maailman bahá’ille huimista tavoitteista muodostuneen kymmenvuotissuunnitelman, jonka puitteissa lähes jokaisessa maassa alkoi olla bahá’íta. Vuosikymmenen mittainen valtava laajentamis- ja lujittamisponnistus tarkoitti, että yhä enemmän uskovia muutti uusille seuduille – jopa maapallon toiselle puolelle – kutsuakseen ihmisiä tutustumaan bahá’í-uskoon. Bahá’í-yhteisöjä pyrittiin perustamaan yhä useammille paikkakunnille suurimpien kaupunkien lisäksi. Kymmenien suomalaisten uskovien avuksi Suomeen asettui joukoittain ihmisiä eri maista auttamaan opetustyössä ja yhteisöelämän vakiinnuttamisessa. Vuosikymmenessä otettiin merkittävä kasvuloikka. Bahá’í-usko levisi yli 130 uuteen maahan, ja Bahá’u’lláhin opetuksia tuli saataville yli 90 uudella kielellä. Suunnitelma edellytti myös yhteisön hallinnollisen puolen kehittämistä. Noina vuosina perustettiin 56 uutta kansallista henkistä neuvostoa, niistä yksi Suomeen.

Kuusikymmentä vuotta sitten, huhtikuussa 1962, Helsingin Käpylässä sijaitsevassa bahá’í-keskuksessa koitti hartaasti odotettu hetki, kun Suomen bahá’ít valitsivat ensimmäistä kertaa oman Kansallisen Henkisen Neuvoston. Tämä oli ystäville suuri ilon aihe ja aito osoitus onnistumisesta vuosien mittaisessa yhteisessä pyrkimyksessä. Kansallisen Neuvoston perustaminen oli tavoite, jota kohti oli tehty järjestelmällisesti työtä. Sibeliuksen herkän melodian tahdittamana ystävät valitsivat suljetulla lippuäänestyksellä yhdeksän jäsentä palvelemaan Kansallisessa Neuvostossa. Valituksi tuli kokoonpano, joka näytti kovin erilaiselta kuin tuon ajan tyypilliset hallintoelimet suomalaisessa

yhteiskunnassa. Kansallisen Neuvoston ensimmäiset jäsenet olivat naisia ja miehiä, nuoria ja varttuneita aikuisia, suomalaisia ja maahanmuuttajia, eri alojen asiantuntijoita, tuoreita ja kokeneita bahá'íta. Heidän yhteinen piirteensä oli, että heidän elämänsä määritti luja omistautuminen ihmiskunnan olojen parantamiseen. Tänäpäin heistä on keskuudessamme enää vain yksi – tuolloin vastikään bahá'iksi liittynyt nuori opiskelija, neiti Ravola – rakas ystävämme Maija Pihlainen.

Tuohon saakka Pohjoismailla oli ollut yhteinen hallintoneuvosto, jolle Shoghi Effendi oli antanut erityisiä tavoitteita. Niinpä uuden Kansallisen Neuvoston ensimmäisissä kokouksissa käsiteltäviä aiheita ei tarvinnut keksiä tyhjästä. Neuvottelu keskittyi yhteisön ponnisteluihin edelleen käynnissä olleen vaativan maailmanlaajuisen suunnitelman loppuvaiheessa. Olennaisia aiheita olivat muun muassa bahá'í-uskon ulottaminen yhä laajemmalle Suomessa ja paikallisten henkisten neuvostojen muodostaminen eri paikkakunnilla; saamelaisten ja romanien kutsuminen tutkimaan Bahá'u'lláhin ilmoitusta; kotimaisten ja ulkomaisten pioneerien kohdentaminen ja tukeminen; suomenkielisen bahá'í-kirjallisuuden määrän lisääminen; Suomen bahá'í-yhteisön rekisteröiminen viralliseksi uskonnolliseksi yhdyskunnaksi; siteiden luominen merkittäviin yhteiskunnallisiin vaikuttajiin, kuten presidentti Urho Kekkoseen, Mika Waltariin ja Väinö Linnaan; yhteistyön aikaansaaminen samanmielisten järjestöjen kanssa, mukaan lukien Suomen YK-liitto; bahá'í-uskon puolustaminen vääristävilta tulkinnoilta teologiiden piirissä; kansallisen rahaston kasvattaminen ja hoitaminen; bahá'í-keskuksen ja maaomistusten kehittäminen; bahá'í-opetusten tekeminen tunnetuksi yleisten kokoontumisten, sanomalehtien, radion ja television kautta.

Moniulotteisen toimintansa lisäksi juuri perustettu Kansallinen Neuvosto valmistautui heti ensimmäisenä vuonna sen jäsenille osoitettuun pyhään tehtävään, joka kruunasi Shoghi Effendin laatiman maailmanlaajuisen suunnitelman. Nyt kun bahá'í-usko oli levinnyt niin laajalle, että se todellakin edusti ihmiskunnan monimuotoisuutta, ja sen hallinnollinen pohja oli vakiintunut eri maissa, oli viimein mahdollista perustaa Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto. Keväällä 1963 Kansallisen Neuvoston jäsenet matkustivat Haifaan valitsemaan muiden kansallisten neuvostojen kanssa ensimmäisen Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston. Tuosta hetkestä alkaen Bahá'u'lláhin opetusten levittämiseen ja soveltamiseen pyrkivän henkisen hankkeen edistymistä ohjasi Oikeusneuvosto.

Kuudenkymmenen vuoden aikana ympäröivän yhteiskunnan muutos on ollut hämmästyttävän nopeaa. Kipeästi koeteltu maatalousvaltainen Suomi muuttui ennätystahdissa nykyaikaiseksi tietoyhteiskunnaksi panostamalla koulutukseen ja yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen. Päällisin puolin moni asia on mahtavalla tolalla. Vastaavaa edistystä on nähty muuallakin verkottuneessa maailmassamme. Mahdollisuudet ihmiskunnan yhdentymiseen ovat moninkertaistuneet. Niin myös synkät haasteet. Rakentavan kehityskulun rinnalla kulkee hajottavien voimien toiminta, joka kurjuutensa vuoksi saa usein suurimman osan huomiosta. Kuuteen vuosikymmeneen mahtuu joukoittain rikki repiviä sotia, ideologisia kahtiajakoja, ydinsodan partaalle johtaneita konflikteja, yhteiskunnallista ja taloudellista epätasa-arvoa, ympäristökatastrofeja, kansanmurhia, identiteettikriisejä ja toivottomuutta, kaikkinaista välinpitämättömyyttä, oman edun

tavoittelua ja äärimmäistä ahneutta – aineellista kehitystä henkisen kasvun kustannuksella. Kun katsomme, mitä kaikkea onkaan ehtinyt tapahtua sitten edellisen kesäkoulun tai vain viimeisten kuukausien aikana, huomaamme, että tuhoava ja rakentava kehityskulku ovat luonteeltaan kiihtyviä. Päivä päivältä on selvemmin nähtävissä, että valtavat historialliset voimat raapivat merkityksen pois ihmiskunnan tottumuksista, jotta uudennlaiselle ajattelulle syntyy tilaa. Bahá'u'lláh ennakoi tätä kirjoituksissaan: ”Pian nykyinen järjestys kääritään kokoon ja uusi levitetään sen sijalle.”⁽³⁾

Oikeusneuvosto kuvaa edessämme olevaa tehtävää ja sen suhdetta nykyhetkeen:

Koko maailmassa ja bahá'í-uskossa vallitsevien olosuhteiden yhteisvaikutus on tehnyt tästä hetkestä latautuneen. Ihmiskuntaa nyt kohtaavat maailmanlaajuiset haasteet ovat ankara koetinkivi sen valmiudelle unohtaa lyhytnäköinen oman edun tavoittelu ja hyväksyä tämä kiistaton henkinen ja moraalinen tosiasia: on olemassa vain yksi ihmisperhe, jonka jäsenet kytkeytyvät toisiinsa ja jolla on yksi yhteinen ja kallisarvoinen kotimaa. Tänä samana hetkenä Bahá'u'lláhin seuraajat tarkastelevat uudelleen edessään olevia mahdollisuuksia bahá'í-uskon yhteiskuntaa rakentavan voiman vapauttamiseksi. Tämä suunnitelma koettelee heidän sisukkuuttaan, heidän tahdonvoimaansa ja rakkautensa lujuutta niitä kohtaan, jotka elävät heidän lähellä. He auttavat edistämään joka paikassa yhteisöjä, joilla on yhteinen päämäärä ja jotka ymmärtävät ykseyden voiman parantaa, käydä kaiken ylitse. Näistä yhteisöistä jokainen sielu voi löytää turvapaikan, ja ystävien monissa palvontaan ja ylistykseen, kasvatukseen, yhteiskunnalliseen muutokseen, yhteisöjen kehittämiseen tähtäävissä pyrkimyksissä – kaikissa näissä voi jokainen sielu löytää tilaa kasvaa ja palvella. Meitä kannustaa 'Abdu'l-Bahán lupaus: ”Pienistä tehdään suuria ja voimattomille annetaan voimaa; pienokaisista tulee valtakunnan lapsia ja harhateille joutuneet opastetaan taivaalliseen kotiinsa.”⁽⁴⁾

Menneisiin vuosikymmeniin palaaminen muistuttaa siitä, että todellakin seisomme henkisten jättiläisten harteilla. Tämän päivän kooltaan kymmenkertainen yhteisö ja nykyään käytettävissämme olevat mahdollisuudet ovat tulos ystävien kuusikymmentä vuotta sitten ja sitäkin aiemmin tekemistä valinnoista. Se on tulos siitä, että tuon ajan bahá'ít ja heidän jälkeensä tulleet uhrasivat aikaa ja voimavaroja voidakseen tutustuttaa uusia ihmisiä bahá'í-uskoon. Siitä, että he kestivät vastoinkäymisiä asettaessaan Bahá'u'lláhin asian elämänsä keskiöön. Siitä, että moni pioneeri oli valmis jättämään kotinsa, perheensä ja mukavat oltavat, jotta Bahá'u'lláhin opetukset löytäisivät kuulijoita täällä Pohjois-Euroopan reuna-alueella. Me kaikki olemme tässä salissa vain ja ainoastaan siksi, että vuosikymmeniä sitten joku vilpittön sielu omistautui, rohkeni ja jaksoi. Tätä katkeamatonta ketjua pohtiessa herää kysymys: Millaisen tulevaisuuden me itse tänään kylvämme kuudenkymmenen vuoden päähän ja pidemmälle?

Toivotamme kaikille antoisaa ja virkistävää kesäkoulua!

Rakkain terveisin

Suomen Bahá'íden Kansallinen Henkinen Neuvosto
Safa Hovinen, sihteeri

1. Bahá'u'lláh, *Ykseyden pyhättö*, §12.42.
2. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto naw-rúzina 177, §15.
3. Bahá'u'lláh, *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, §14.2.
4. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto maailman bahá'ille 4.1.2022, §12.